

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 96.966 van 26 juni 2001

A. 86.462/V-1558.

In zake : **Frank GOEGEBUER**,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Filiep VANDEVIVER,
kantoor houdende te GENT,
Zieklie 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie
Tom DELAHAYE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tenboschstraat 32.

Tussenkommende partij :

Luc CLAREBOETS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Dominique LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpsessesteenweg 187.

**D E R A A D V A N S T A T E, V e K A M E R,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het verzoekschrift dat Frank GOEGEBUER op 1 september 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het ministerieel besluit van 8 juli 1999 waardoor Luc CLAREBOETS met ingang van 1 augustus 1999 wordt aangesteld tot verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington voor een periode van twee jaar, ten hoogste drie maal verlengbaar;

Gezien het op 1 oktober 1999 ingediende verzoek tot tussenkomst van Luc CLAREBOETS ;

V-1558-1/7

Gezien de nota en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur bij de Raad van State M. LEFEVER, op grond van artikel 12 van het procedurereglement kort geding;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 2001 te 14.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VANDEVIVER, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat bij het Hof van Cassatie P. WOUTERS, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat B. GRIBOMONT, loco advocaat D. LAGASSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. In de loop van de maand september 1998 deelt de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie aan de hoofdcommissarissen de vacantverklaring mee van

posten van verbindingsofficier o.m. te Washington. In dat bericht is bepaald dat de verbindingsofficier alle Belgische politiediensten in het buitenland vertegenwoordigt en dat hij voor zekere posten, waaronder Washington, een diplomatiek statuut geniet. Ook wordt medegedeeld dat om toegang te hebben tot die betrekkingen de kandidaat de graad moet bezitten van afdelingscommissaris of in de voorwaarden moet zijn om deze graad te verwerven en dat de toekomstige verbindingsofficieren gedetacheerd zullen worden naar het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie. Verder wordt nog bepaald dat de kandidaatstellingen toegestuurd dienen te worden voor 17 september 1998, zonder dat wordt gespecificeerd dat deze termijn is voorgeschreven op straffe van niet-ontvankelijkheid van de kandidaturen.

2. Verzoeker en drie andere officieren stellen zich binnen de gestelde termijn kandidaat. Luc CLAREBOETS, die op het tijdstip dat het vacaturebericht wordt verdeeld op regelmatige wijze met verlof is, stelt zich op 15 oktober 1998 kandidaat. Alhoewel zijn kandidatuur werd ingediend buiten de voorgeschreven termijn wordt zij door de commissaris-generaal aanvaard.

3. De kandidaten worden op 17 november 1998 geïnterviewd door een jury ad hoc die voorstelt Luc CLAREBOETS aan te wijzen voor de post te Washington en verzoeker als reserve voor die post aan te wijzen.

4. Overeenkomstig de bepalingen van de ministeriële omzendbrief van 4 oktober 1993 met betrekking tot het statuut en de werkingsregels van de verbindingsofficieren van de Belgische politiediensten in het buitenland verlenen het college van procureurs-generaal, het commando van de Rijkswacht en de Minister

van Binnenlandse Zaken advies over de genoemde voorstellen.

Vermits aan de post te Washington het diplomatiek statuut is verbonden vraagt de Minister van Justitie op 17 juni 1999 het akkoord van de Minister van Buitenlandse Zaken voor de kandidatuur Luc CLAREBOETS, zoals voorgeschreven in punt 16.1 van de genoemde omzendbrief. Op 8 juli laat de Minister van Buitenlandse Zaken aan zijn collega van Justitie weten dat hij geen bezwaar heeft tegen de voorgestelde kandidaat.

5. Met besluit van 8 juli 1999 stelt de Minister van Justitie Luc CLAREBOETS aan tot verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington voor een termijn van twee jaar ingaand op 1 augustus 1999. Dat is het bestreden besluit.

6. Bij besluit van 14 oktober 1999 stelt de Minister van Justitie evenwel onmiddellijk een einde aan de aanwijzing van Luc CLAREBOETS, omdat er substantiële vormfouten zijn begaan tijdens de aanstellingsprocedure. Luc CLAREBOETS stelt tegen dat besluit een vordering tot schorsing in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Deze vordering wordt ingewilligd bij arrest nr. 83.144 van 26 oktober 1999.

Overwegende dat Luc CLAREBOETS vraagt om in het administratief kort geding tussen te mogen komen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van dat verzoek verzet;

Overwegende dat luidens artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aanvoert dat Luc CLAREBOETS door zijn aanstelling een zeer specifieke ervaring kan opdoen die dermate essentieel is voor het goed functioneren in de geviseerde benoeming dat het onlogisch is om te veronderstellen dat na annulatie van de bestreden beslissing er in het kader van een nieuwe aanstellingsprocedure geen rekening mee zal worden gehouden, minstens in feite, ten nadele van verzoeker; dat daarbij komt, volgens verzoeker, dat de voordracht door de commissaris-generaal niet gemotiveerd moet zijn zodat achteraf vermoedelijk toch niet zal kunnen worden aangetoond of er al dan niet rekening werd gehouden met de opgedane ervaring;

Overwegende dat de ervaring die de benoemde opdoet tussen het tijdstip waarop hij in een betrekking wordt aangesteld en het tijdstip waarop deze aanstelling door de Raad van State wordt vernietigd, door de benoemende overheid niet in aanmerking mag worden genomen wanneer zij tot een vergelijking van de titels en verdiensten overgaat om de aldus openstaande betrekking opnieuw te begeven; dat er niet van uitgegaan mag worden dat in dezen de benoemende overheid dat toch zou doen en, indien zij het doet, op grond daarvan de vernietiging kan worden gevorderd van de nieuwe benoeming; dat verzoekers stelling als zou zulks niet kunnen worden nagegaan bezwaarlijk kan worden bijgevalen; dat, immers, alle individuele bestuurs-handelingen, ook benoemingen en aanstellingen, formeel gemotiveerd moeten worden krachtens de formele motiveringswet van 29 juli 1991; dat ofwel het ingevolge

een eventuele vernietiging te nemen nieuw aanstellingsbesluit zelf zal dienen te vermelden waarom de keuze is gevallen op, per hypothese, de tussenkomende partij, ofwel zal dienen te verwijzen naar adviezen of voordrachten waarin die keuze wordt verantwoord en die aan de belanghebbenden bekend moeten zijn; dat het derhalve niet zal volstaan, zoals verzoeker verwacht, te verwijzen naar een niet gemotiveerde voordracht van de commissaris-generaal; dat uit die formele motivering dan eventueel ook zal moeten kunnen blijken welke titels en verdiensten van de tussenkomende partij, andere dan de ervaring die hij inmiddels heeft opgedaan of de wijze waarop hij de betrekking heeft waargenomen, de doorslag geven; dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in de procedure kort geding ingediend door Luc CLAREBOETS, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten tot tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

De kosten van het beroep in kort geding worden voor het overige voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op 26 juni tweeduizend en een, door de
Ve kamer van de Raad van State, die was samengesteld
uit :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
de H.	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J. DE BRABANDERE.